

РЕШЕНИЕ

№ 12677

гр. София, 23.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав,** в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6258** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б и чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-47 от 29.03.2022 г., издаден от Е. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) възложил ревизията и М. С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП на Столична община - ръководител на ревизията, потвърден с решение № СОА22-РД28-22 от 14.06.2022 г. на кмета на Столична община (СО) относно установени задължения за периода от 1.1.2020 г. до 31.12.2020 г. и лихви за просрочие върху тях общо в размер на 156 757,24 лв., от които данък недвижими имоти (ДНИ) – 39 262,75 лева, лихви ДНИ – 6 254,78 лв., такса битови отпадъци (ТБО) – 95 948,00 лева и лихви ТБО в размер на 15 291,91 лева.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на закона. Оспорва установения размер на публичните му задължения за ДНИ и ТБО, както и предоставянето на услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци. Поддържа, че констатациите относно определяне на задълженията на дружеството за ТБО се основават на документ с невярно съдържание. Твърди, че неправилно е определена данъчната основа на ДНИ и ТБО въз основа на отчетна стойност на земята от 9 500 000 лв. Сочи, че неоснователно и

преднамерено е завишена определената данъчна оценка на сградите, чийто общ размер е 11 440 133,78 лева. Излага доводи, че за процесния имот са подадени декларации по чл.23 и чл.24 от Наредбата. Посочил е, че да се начислява с ревизионния акт задължение за такса за услуга, каквато не се предоставя е незаконосъобразно и противоречи на целта на закона, посочен в чл.8 от ЗМДТ. Оспорва предоставянето на услугата по почистване на площите за обществено ползване относно собствения му нежилищен недвижим имот – складова база. Излага съображения, че неправилно са изчислени данъчните оценки на сградите, доколкото данъчната оценка на сградния Фонд е 4.5 пъти по-висока от сбора от определените данъчни оценки за сградите, установени при предходната ревизия, извършена през 2020г, и това поражда съмнение за правилното прилагане на методиката. Сочи, че напълно произволно сградата „складова база, главен корпус“ е разделена на административна част с площ 7 734 кв.м., за която е определена данъчна оценка в размер на 5 211 662,29 лв. и складова част с площ 4 124,8 кв.м. за първата част с данъчна оценка 3 113 099,61 лв. или общо 8 324 761,90 лв. Твърди, че незаконосъобразно е определена дължимата ТБО за сметосъбиране и сметоизвозване от имота по чл.62, т.1 от ЗМДТ, третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации по чл.62, т.2 от ЗМДТ и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване по чл.62, т.3 от ЗМДТ, тъй като услугите по чл.62, т.1 и чл.62, т.3 от ЗМДТ реално не се предоставят и начисляването на такса за услуга, която не се предоставя нарушава императивната норма на чл.62 от ЗМДТ, която предвижда, че „Таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги“. Излага доводи, че от неправилното определяне на данъчните основи на земята и сградите в имота, предмет на ревизията следва, че начислената ТБО за обработване на предадените в депа отпадъци не се дължи в посочения в ревизионния акт размер. Недължими са начислените лихви за ДНИ в размер на 6 254,78 лв. и за ТБО в размер на 15 291,71 лв. върху определените от ревизиращия орган задължения за минал период. Сочи, че за процесния период дължимите за имота данъци и такси не са били определени от общинския орган по приходите и на дружеството не са били изпращани съобщения по реда на чл.23 от ЗМДТ. Твърди, че е нарушен принципът на обективност, който задължава органът по приходите при извършване на ревизия да проверява всички документи и обстоятелства в обхвата на ревизията, които са от значение за определяне на задълженията на ревизирувания субект. Сочи необоснованост на изводите, обусловили определените задължения за ТБО. Твърди, за нарушаване на законовото изискване за съдържание на акта по чл.120, ал.2 от ДОПК, според който органът по приходите е длъжен да обсъди направените възражения срещу ревизионния доклад и представените с него доказателства. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

В писмена защита от 02.05.2024 г., чрез адв. Е. А., тя е посочила, че органът по приходите неправилно е приел, че отчетна стойност на земята, представляваща терен на складовата база на „Давекс“ ЕАД е в размер на 9 500 000 лв. и това е довело до неправилно определяне на данъчната основа за облагането ѝ с ДНИ на основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ като по-високата измежду данъчната и отчетната стойности на ДМА на предприятието. Поддържа, че стойността на земята не може да бъде по-висока от определените с апортната оценка 3 000 000 лв., освен ако не са направени подобрения върху нея. Сочи, че органът по приходите не е установил наличието на което и да е от посочените подобрения в имота и не ги е

индивидуализирал по вид и количествени характеристики, както изисква законът, а е приел салдото по подсметка 201/2 като стойност на хипотетичните подобрения върху земята и ги е добавил към отчетната стойност на земята по подсметка 201/1 на баланса на дружеството, което е незаконосъобразно и води до неправилен резултат. Посочено е, че експертизата не установява данни за направени инвестиции за подобрения върху земята, нито данни процесният имот да има характеристиките на „инвестиционен имот“. В защитата си жалбоподателят сочи, че не са доказани твърденията от органа по приходите, издал оспорения ревизионен акт стойности на сградите, като в хода на делото се установи, че при определянето на данъчните оценки са били използвани коефициенти, които не отговарят на характеристиките им. Твърди, че експертизата е установила, че необосновано са завишени данъчните оценки на сгради с идентификатори 68134.701.2402.6, 68134.701.2402.7, 68134.701.2402.8, 68134.701.2402.10, 68134.701.2402.11, 68134.701.2402.12, 68134.701.2402.14, 68134.701.2402.15, 68134.701.2402.16, 68134.701.2402.22, 68134.701.2402.23, 68134.701.2402.24, 68134.701.2402.26, 68134.701.2402.28, 68134.701.2402.29, 68134.701.2402.31, 68134.701.2402.32, 68134.701.2402.18, 68134.701.2402.19, 68134.701.2402.20 и 68134.701.2402.21. Излага доводи, че от съдебно-техническата експертиза основание за прилагане на увеличените базисни стойности (БС) има само относно така установените административни площи, респективно основание за увеличен коефициент за местоположение (КМ) има по отношение на посочените в експертизата площи, заети с търговски складове. За определянето на данъчната оценка на всички останали площи следва да се вземат основните параметри на БС и КМ по таблица 3. Посочил е, че определените с потвърдения с решението на кмета на Столична [община] акт № СФД22-РД77-47/29.03.2022г. задълженията за ТБО не се доказваха. Соци, че от погрешно определената отчетна стойност на ДМА в размер на 9 594 800 лв., включващи 9 500 000 лв. земя и 94 800лв. сгради произтича и погрешното определяне на задължението за такса битови отпадъци (ТБО). Твърди, че изцяло недължима е таксата по чл.62, т.1 от ЗМДТ за събиране и извозване на отпадъци от територията на складовата база, тъй като Столична община не е предоставяла тази услуга по отношение на процесния имот. Дейността по сметосъбиране от складовата база на „Давекс“ ЕАД в ревизирания период е извършвана на договорни начала от лицензиран изпълнител по Закона за управление на отпадъците, с когото СО е в договорни отношения. Недължима е таксата по чл. 62, т.3 от ЗМДТ за поддържане на пространствата за обществено ползване около имота, тъй като такова не се извършва, а маршрутът за почистване преминава по други улици, като заобикаля складовата база.

Ответникът - кметът на Столична община, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 30.04.2024 г. в които е изложил, че правилно и законосъобразно в процесния РА са определени ревизираните обекти - сгради и самостоятелни обекти в сгради. Посочено е, че за целите на облагането с ДНИ и ТБО е формирана отчетна стойност, която представлява сбор от отчетните стойности на двата обекта, а именно: 67 000,00 лв. Твърди, че основа за облагане на сградите е тяхната отчетна стойност по счетоводни данни, а на земята - данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ. Излага доводи, че е неоснователно възражението за недължимост на установените с РА задължения за ТБО за 2020 г., тъй като жалбоподателят, в качеството си на собственик на ревизираните обекти, не е декларирал, чрез направено от него волеизявление с декларация по чл.23 от

НОАМТЦУПСО, вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид и обсъди наведените от страните доводи във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че "Давекс" ЕАД е придобило чрез апорт, вписан в Службата по вписванията при СРС, нежилищен имот - складова база, находяща се в [населено място],[жк], [улица] (сега [улица]), състояща се от 46 000 кв. м. терен и 4500 кв. м. застроена стопанска площ, която включва 5-етажна складово - административна сграда, две едноетажни пристройки към нея, склад - халета и съоръжения - сондажен кладенец, бункер, асфалтови, площадки, бетонови алеи, находящи се в границите, обособени от съществуващата масивна ограда.

Стойността на апортната вноска възлиза на 9 595 500,00 лв. съгласно тройна съдебна експертиза по гр. дело № 1132/1998 г. на Софийски окръжен съд. По отношение на имота има подадена декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ от 06.02.2001 г., с която са декларирани земя и сгради с обща отчетна стойност 95 500 лв. С декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ от 08.08.2013 г. същият имот е деклариран с отчетна стойност 95 500 лв. С коригираща декларация по чл.14, ал. 1 от ЗМДТ от 28.02.2017 г. земята и сградите са декларирани с обща отчетна стойност 193 500,00 лв.

За периода 1.1.2020 г. – 31.2.2020 г. на жалбоподателя е възложена ревизия със заповед за възлагане на ревизия от 7.10.2021 г.

Изготвен е ревизионен доклад № СФД22-ТД26-369/2.2.2022 г. Издаден е ревизионен акт /РА/ № СФД22-РД77-47/29.3.2022 г. С него са установени задължения за периода от 1.1.2020 г. до 31.12.2020 г. и лихви за просрочие върху тях общо в размер на 156 757,24 лв., от които данък недвижими имоти (ДНИ) – 39 262,75 лева, лихви ДНИ – 6 254,78 лв., такса битови отпадъци (ТБО) – 95 948,00 лева и лихви ТБО в размер на 15 291,91 лева.

В срока по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК горестоящият административен орган, кметът на Столична Община, е постановил решение № СОА22-РД28-22/14.06.2022г. на кмета на Столична община, с което е оставена без уважение жалбата срещу издадения ревизионен акт.

„Давекс“ ЕАД е подало декларация по чл.17 ал.1 от ЗМДТ с вх.№ 07-00-09/06.02.2001г с декларирани земя и сгради с обща отчетна стойност 95500лв. С декларация по чл.14 от ЗМДТ от 08.08.2013г е предекларирана земя и сгради на същата стойност. Впоследствие през 2017г с декларация № [ЕГН]/28.02.2017г са декларирани земя и сгради на обща отчетна стойност 193500лв.

С декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх № [ЕГН]/29.12.2020 г. е предекларирана земя – УПИІ, кв. 11, „СПЗ-С. юг“, с отчетна стойност 1 549 280 лв. с площ от 46 000 кв.м., в т.ч. застроена площ от 4500 кв.м., както и подробно описани сгради с обща отчетна стойност от 2 288 920 лв.

Въз основа на счетоводни баланси и оборотни ведомости приходните органи са приели, че земята е заведена счетоводно по сметка 201 "Земи, гори и трайни насаждения" под инвентарен номер 1 с отчетна стойност 9500 000,00 лв., която не се променя до края на ревизирия период. Сградите са заведени по сметка 203 "Сгради" като общата им отчетна стойност възлиза на 98 500 лв.

При тези данни е прието в РА, че има несъответствие между счетоводните баланси, оборотните ведомости и пазарната оценка при апорта, както и между подадените от

дружеството декларации и счетоводните данни.

Въз основа на това и на основание чл. 19, ал. 1 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ е прието, че данъчната основа, подлежаща на облагане с ДНИ, за земята е 9 500 000,00 лв., а за сградите - данъчната им оценка за 2020г., която е 11 440 133,78 лева , тъй като надвишава отчетната им стойност - 98 500 лв.

Относно ТБО приходните органи са приели, че отчетната стойност е в общ размер на 9 594 800,00 лв. за 2020г., въз основа на което са определени допълнителни задължения за довносяне.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна по делото са приети заключения по допусната комплексна съдебно техническа и счетоводна експертиза /л.680/ и съдебно - счетоводна експертиза /л.640/. заключенията ще бъдат обсъдени по-долу.

През 2020 г. е извършена оценка на имотите на „Давекс" ЕАД както следва:

- Стойността на земята, осчетоводена в счетоводна сметка 201/1 - Земи - [улица] увеличена със сумата 1454 280,00 лв.

- Стойността на сградите е увеличена със сумата 2 190 420,00 лв.

Съдът, като взе предвид становищата на страите, както и събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

От приложените по делото Заповед с рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. издадена от кмета на Столична община на основание чл.44, ал.2 от ЗМСМА и Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020г. издадено от директора на дирекция ОП се установява материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА . Същата не се оспорва по делото.

При извършване на служебна проверка съдът констатира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по воденото срещу жалбоподателя ревизионно производство.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 11 ЗМДТ:

(1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г., доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от

Съгласно чл. 64 ЗМДТ

(1) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2017 г. (*), изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината.

В процесния случай не е спорно, че жалбоподателят е именно данъчно задължено лице. Спорни са размерът на определения с оспорваните актове данък, както и ТБО. Спорно е и коя точно основа следва да се вземе предвид при определянето им.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от същия закон към 1 януари на годината, за която се дължи. Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ данъчната основа на недвижимите имоти на предприятията е по високата между отчетната им стойност и данъчната оценка по приложение № 2. За определяне на данъчната основа за целите на ЗМДТ отчетната

стойност съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ към 1 януари на годината.

Според т. 7.1 от СС - 16, след първоначалното признаване като актив, всеки отделен дълготраен материален актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

При изчисляване на ТБО се прилагат нормите на ЗМДТ и НОАМТЦУПСО - „Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 от НОАМТЦУПСО такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятия се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите“. начисляването на ТБО е върху отчетна стойност на имотите.

Съгласно указанията, дадени с решение № 9930/7.11.2022 г., по адм.д. № 10845/2021 г. на ВАС, по спор между същите страни, относно облагането на същите имоти, но за друг период, релевантна за определяне на размера на задълженията за ДНИ и за ТБО е стойността, на която съответният актив е заведен счетоводно, като отчетната стойност се засяга само от последващите оценки на актива, които са намерили счетоводен израз като обезценка или преоценка.

От доказателствата по делото, както и от решение № 5846/6.10.2023 г., постановено по адм.д. № 10512/2022 г., оставено в сила с решение № 7624/20.6.2024 г., по адм.д. № 259/2024 г. на ВАС се установява, че със заповед №РД-57-083 от 18.05.2007 г. на областен управител на Област С. (л.60), процесният недвижим имот е придобит от „Бърт“ АД с договор за приватизационна продажба чрез конкурс от 22.02.1994 г. По-късно имотът става собственост на „Давекс“ ЕАД чрез направена от „Бърт“ АД апортна вноска съгласно Устава на „Давекс“ ЕАД (л.57-59), вписан в Служба по вписванията С. по имотна партида № 78373, вх.рег. № 1765, том II, № 108 от 10.02.2000г.

Посочените установявания, както и тези, обсъдени по-долу в мотивите на цитираните решения имат обвързваща доказателствена сила между страните по делото.

Съгласно т.4 от М. 16 ДМА първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.

След като жалбоподателят е придобил имота като апортна вноска в капитала си, приложение следва да намери т.4.7, б.“в“ от М. 16 – ДМА първоначално се оценяват по оценка, приета от съда, и всички преки разходи по т. 4.1 - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

В случая, стойността на апортната вноска възлиза на 9 595 500,00 лв. съгласно тройна съдебна експертиза по гр. дело № 1132/1998 г. на Софийски окръжен съд. По доклад на оценител на недвижимата собственост за пазарна оценка от м. ноември 1998 г. на обща стойност 9 595 000 лв. *деноминирани* (класьор 3, л. 315 – 344), като са установени следните стойности: *земя 3 000 000 лв. и сгради, машини и съоръжения - 6 595 000 лв.*

Съгласно т.7.1 от М. 16 след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

С Протокол от заседание на Съвета на директорите (СД) на „Давекс“ ЕАД от 15.11.2010 г. е приета отчетна стойност на **земята** на складовата база - терен с площ

от 46 000 кв.м. като дълготраен материален актив /ДМА/ на дружеството от 95 000 лв., като *нова отчетна стойност* по Доклада на оценители на недвижима собственост, т.е. за отчетна стойност е приета определената ликвидационна стойност в размер на 95 000 лв.

При изпълнение на Протокола и Решението на Съвета на директорите от 15.11.2010 г. с Мемориален ордер /МО/ от 30.11.2010 г. за активи на „Давекс“ ЕАД е осчетоводена сума от 9 500 000 лв., с отчетена разлика от *обезценката им от апортната вноска*, разпределена както следва:

- по сметка 201/1 „Земи“- 95 000 лв.;
- по сметка 201/2 „Подобрения, асфалтиране и фонд“ - 9 405 000 лв., отнесена разлика от апортната вноска от обезценката с цитирания Доклад на независимите оценители;
- общо с/ка 201 „Земи /терени/“ - 9 500 000 лв.

С МО от 30.11.2010 г за сметка 203 „Сгради“ са осчетоводени сградите в имота, общо 30 броя, на обща стойност 98 500,00 лв., поради морално и физическо изхабяване, както и действието на други негативни икономически тенденции /загуба от преоценка/, вкл. и реституирани имоти в имота, са приети възстановителни /действителни/ стойности, спаднали под балансовите им такива, на посочената обща сума.

За предходните периоди, за които е имало спор между същите страни, сметка 201 (с подсметки 201/1 и 201/2) се запазват, а по сметка 203 Сгради се отчитат амортизации по години.

Съгласно определението по т.2 от М. 16 ДМА са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които:

- а) имат натурално-веществена форма;
- б) се използват за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели;
- в) се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

По силата на т.3.1 от М. 16 един актив се признава и се отчита като дълготраен материален актив, когато:

- а) отговаря на определението за дълготраен материален актив;
- б) стойността на актива може надеждно да се изчисли;
- в) предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

За данъчни цели по ЗМДТ, като отчетна стойност съгласно Протокол на СД от 15.11.2010 г. би следвало да участват само сметки: 201/1 „Земи“ на и 203 „Сгради“, т.е. без подсметка 201/2 „Подобрения, асфалтиране и фонд“, тъй като отнесените в нея активи не отговарят на определението за ДМА по М. 16 / в този смисъл цитираното по-горе решение на АССГ, потвърдено с решението на ВАС/. В този смисъл следва да се направят изводи въз основа на стр. 9 /л. 648 от делото/ от заключението по ССЕ, както и заявеното от вещото лице С. К. в с.з. от 17.10.2023 г.

Изложеното е в съответствие с чл.18 от Приложение № 2 към ЗМДТ, според който подобрения на ДМА са: *трайни луксозни настилки (без обикновените мозаични, бетонни и глинени и други плочи); масивни огради (тухлени, бетонни, метални, смесени) и подпорни стени за 1 кв.м (дължина по височина), спортни площадки с трайна настилка, басейни, трайно прикрепени към земята, за паркинги за обществено ползване*, каквито не се установяват в процесния нежилищен недвижим имот.

Ето защо следва да се възприемат и отговорите на вещото лице по съдебно

счетоводната, както и по комплексната съдебно икономическа експертиза – основна и преработена, както и приложенията към нея, както и се съобрази влязлото в сила решение на АССГ между същите страни, макар и не с идентичен предмет /различни са периодите на облагане/.

Видно от посочените заключения, които съдът кредитира, отчетната стойност на имота на „Давекс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], находящ се в [населено място],[жк], [улица], № 18, към 31.12.2010 год., за периода 2020 год., е по отношение на земята: по с/ка 201/1 „Земи/терени“ - 95 000 **лева** и по отношение на сградите, па с/ка 303 „Сгради“ – **98 500 лева**.

По изложените съображения съдът счита, че следва като данъчна основа да се приемат данъчните оценки на имотите, определени съгласно заключенията. Както бе посочено по-горе, те следва да се кредитират като обективни и пълни; изготвени са и въз основа на оглед на място, както и при съобразяване с коефициентите по Приложение № 2 на ЗМДТ.

Видно от заключенията по комбинираната СЕ, изготвени въз основа на представените документи, както и оглед на място, данъчната оценка на земята следва да се определи в размер на 1 394 352 лв., а на сградите – общо в размер на 9 192 768,58 лв. Предвид изложеното посочените суми следва да се умножат с 1,875 промила, в резултат на което следва да се определи ДНИ съответно 2 614,41 лв. за земята и 17 236,44 лв. за сградите или общо 19 850,85лв.

II. Относно ТБО:

Предвид цитираната по-горе правна уредба жалбоподателят, като лице по чл. 11 ЗМДТ, би следвало да е задължено лице за заплащане на ТБО, която включва услугите по чл.62 от ЗМДТ, както следва:

- 1.събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Приема се безпротиворечиво в съдебната практика (напр. решение № 1742 от 16.02.2023 г. по адм. д. № 6133/2022 г., I отд. на ВАС), че дължимостта на ТБО не се поражда единствено от наличието на установена в закон правна връзка между недвижим имот и съответния правен субект - чл. 11 ЗМДТ. Законодателят изисква, освен наличието на правна връзка между недвижимия имот и правния субект по смисъла на чл. 11 ЗМДТ, и фактическо престиране и ползване на услугата в отделните компоненти. С оглед на различното съдържание на трите вида услуги по чл. 62 ЗМДТ и на различните цели, които общината преследва чрез предоставянето им, законодателят е въвел изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че са ползвани.

От характеристиката на ТБО като вид публично задължение за такса, следва, че тя представлява плащане за извършвана от общината услуга. В този смисъл, следва да се кредитират представените по делото писмени доказателства, видно от които следва да се направи извод, че процесните имоти попадат в сектор 6 на район „С.“ и се намират в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, на основание заповед № СОА19-РД09-1498/31.10.2019 г.

Установява се също така, че за периода 01.01.2020г. – 31.05.2020г. изпълнител на обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистота е „ЕФ СИ СИ

БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, а за периода 01.06.2020г. – 31.12.2020г. изпълнител на обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистота е Консорциум „Г. П. Б.“ Д..

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци.

Налице са сключени от Столична община с ”Еф Си Си България“ ЕООД и консорциум „Г. П. Б.“ Д. за територията на район „С.“ договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване, на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години.

С протокол за присъединяване № СФД21-ГД26-1997/07.12.2021 г. са присъединени документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения по чл.62, т.2 от ЗМДТ, каквито са подписаните от страна на Столична [община] за възлагане на обществена поръчка, писма с начислени и платени разходи, фактури от концесионери за обезвреждане на битови отпадъци, както и договори с такъв предмет, писма за начислени и разплатени разходи за обезвреждане и др.

Въз основа тях са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението, издадените фактури и други платежни документи.

Ето защо и при съобразяване на решение № 52/30.12.2019 на Столичен общински съвет, определящо ТБО за 2020 г. общо 10 % върху отчетната стойност и включваща и трите изброени по-горе услуги, следва да се определи ТБО по следния начин:

За земята: 10 % от отчетна стойност от 95 000 лв. или 950 лв.

За сградите 10 % от отчетна стойност от 98 500 лв. или 985 лв.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК разноски се дължат и на двете страна по спора.

Обжалваният интерес е общо в размер на 156 757,24 лв. С настоящето решение се установяват дължими задължения за ДНИ, ТБО и лихви общо в размер на 21 758,85 лв., спрямо която сума се дължат разноски на ответника.

Съдът намира, че размерът на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника следва да се определи съобразно редакция на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на образуване на съдебното производство, тъй като към този момент жалбоподателят може да прецени евентуален размер на съдебните си разноски, което от своя страна би го мотивирало да подаде или да не подава жалба. Дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.В. бр.68/2020 г.) е 1182,77 лв.

Жалбоподателят е направил разноски 2100 лв. съдебни разноски и 10839 лв. - за адвокатско възнаграждение. Ответникът направи възражение за прекомерност, което в процесния случай съдът намира за неоснователно. Минималният размер на адвокатското възнаграждение при обжалваем интерес от 156 757,24 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.В. бр.68/2020 г. към момента на подаване на жалбата) е 10920 лв. Заплатеният адвокатски хонорар се доближава до минималния и напълно отговаря на действителната фактическа и правна сложност на спора, поради

което възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК за неговата прекомерност е неоснователно. Ето защо и съобразно уважената част от оспорването /за сумата то 134 998,39 лв./ на жалбоподателя се дължат разноси, в размер на 11143 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, Първо отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-47 от 29.03.2022 г., издаден от Е. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ възложил ревизията и М. С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП на Столична община - ръководител на ревизията, потвърден с решение № СОА22-РД28-22 от 14.06.2022 г. на кмета на Столична община относно установени задължения за периода от 1.1.2020 г. до 31.12.2020 г. и лихви за просрочие върху тях общо в размер на 156 757,24 лв., от които данък недвижими имоти (ДНИ) – 39 262,75 лева, лихви ДНИ – 6 254,78 лв., такса битови отпадъци (ТБО) – 95 948,00 лева и лихви ТБО в размер на 15 291,91 лева. установените задължения за ДНИ за периода 2020 г., като **ОПРЕДЕЛЯ** както следва:

Данък недвижими имоти в размер на 2 614,41 лв. за земята и 17 236,44 лв. за сградите или общо 19 850,85лв. ведно с дължимата лихва и

Такса битово обслужване: 950 лв. за земята и 985 лв. за сградите ведно с дължимата лихва като

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част, общо до сумата от 156 757,24 лв. главница и лихви.

ОСЪЖДА „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, да заплати на Столична община, разноси в размер на 1182,77лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, разноси в размер на 11143 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8 % върху обжалваемия интерес.